

НЕДОЛІКИ СТАНДАРТНОГО КОНСПЕКТУВАННЯ ПРИ ЗМІШАНОМУ НАВЧАННІ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У прийнятій нині стандартній системі ведення конспектів є чотири основних недоліки.

1. Втрачаються ключові слова. Важливі ідеї виражаються за допомогою ключових слів – зазвичай іменників або дієслів, які надають нашому мисленню необхідні асоціації, коли ми щось читаємо або слухаємо. У традиційних конспектах ключові слова нерідко зустрічаються на різних сторінках і губляться в масі менш важливих слів. У результаті ускладнюється формування необхідних асоціацій, що зв'язують ключові поняття, концепти.

2. Інформацію важко запам'ятати. Традиційні одноколірні конспекти в буквальному сенсі не радують око, наводять нудьгу. Інформація, що міститься на сторінках конспекту, в результаті виявляється нерідко приреченою на забуття.

Крім того, традиційні конспекти часто побудовані у вигляді нескінченних одноманітних переліків пунктів. Саме ця одноманітність призводить до того, що мозок втрачає гостроту сприйняття, так само страждає і пам'ять.

3. Втрачається багато часу. Традиційне конспектування призводить до невиправданих втрат часу, а саме:

- записується багато непотрібної інформації;
- втрачається час на прочитання згодом цієї непотрібної інформації;
- втрачається час на повторне прочитання непотрібної інформації;
- втрачається час на пошук ключових слів.

4. Не забезпечується стимулювання творчих сил мозку. За своєю природою лінійне подання інформації не забезпечує належної свободи формування асоціацій, заважаючи творчому підходу до обробки інформації й ефективному запам'ятовуванню. Крім того, особливо маючи справу з конспектами, побудованими у вигляді переліків пунктів, мозок виявляється в полоні відчуття, що в якийсь момент уся інформація виявляється вичерпаною, а справа, таким чином, закінченою. Це помилкове відчуття завершеності діє майже як ментальний наркотик, що уповільнює і сковує розумовий процес.

Постійне використання неефективних традиційних систем конспектування має ряд негативних наслідків для нашого мозку:

- Знижується здатність до концентрації як результат цілком зрозумілої реакції мозку на неналежне його використання.

- Ми набуваємо звички витратити даремно багато часу, розбираючи власні конспекти, ведучи, по суті, конспектування над конспектуванням, намагаючись дістатися до суті того, що вивчаємо.

- Ми переживаємо втрату впевненості у власних ментальних здібностях і в самих собі.
- Ми втрачаємо тягу до знань, настільки властиву малим дітям, а також тим, хто мав щастя навчитися, як слід правильно вчитися.
- Ми страждаємо від нудьги і розчарування в навчанні.
- Чим більше ми працюємо, тим менше просуваємося вперед, оскільки, самі того не відаючи, ми діємо всупереч власній ментальній природі.

Їжа для розуму. Прийняті сьогодні системи конспектування забезпечують віддачу, що має тенденцію до зниження. Нам необхідна система, при якій віддача зростала б.

*Є.Б. Угненко, О. М. Ужвієва,
О. М. Тимченко, Н. І. Сорочук*

НЕДОЛІКИ ЗМІШАНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ ТА ПРОБЛЕМИ ПРИ ЙОГО ВПРОВАДЖЕННІ

Входження України в Болонський процес та введення міжнародних освітніх стандартів стимулюють формування ефективних підходів і розроблення принципово нових критеріїв якості освіти.

Використання інформаційних технологій у освітньому процесі Українського державного університету залізничного транспорту дозволяє ефективно вирішувати завдання професійної підготовки фахівців. Інструментом, за допомогою якого можливо значно підвищити якість та швидкість професійної підготовки фахівців, виступає один з найбільш перспективних напрямків сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) – змішана форма навчання.

Удосконалення навчального процесу в університеті за допомогою змішаної форми навчання є актуальною проблемою, яка спрямована на впровадження ефективних методів підготовки конкурентоспроможних фахівців, які, окрім теоретичних знань та вмінь, володіють практичними навичками прийняття обґрунтованих рішень у професійній сфері, здатні до креативності та розвитку пізнавальної діяльності.

Однак виявилось, що така форма навчання має низку недоліків, до яких відносять:

- відсутність безпосередніх контактів між учасниками освітнього процесу під час проведення онлайн занять;
- низький рівень володіння інформаційно-комунікаційними технологіями;
- обмежені можливості набуття практичних умінь;
- нерівномірна і неоднорідна комп'ютерна грамотність, як студентів, так і викладачів;